

„Škola mě osvítí, až vyhoří“

(fejtonistický pohled dnešní mladé generace na význam vzdělání)

K čemu je nám vlastně vzdělání? Tuto otázku si klade zřejmě každý student. Jaká je ovšem odpověď na ni?

Vzdělaný člověk nasedne do hmotného bodu. Poloha hmotného bodu je určena jeho souřadnicemi. Poté se díky průměrné rychlosti, kterou si je schopen v hlavě vypočítat, dostane do samoobsluhy, kde prodavačku požádá o kvádr s obsahem 460 gramů, který umístěný na 4. polici, a šestistěn o objemu 0,5 litrů obsahující odtučněné mléko s obsahem tuku nejméně 0,5 %. Nechápat musí celou věčnost vysvětlovat přesnou polohu požadovaného výrobku, přičemž nezapomene využít své znalosti goniometrie. Poté zaplatí drobnými, které má přesně přepočítané, takže mu dívka nemusí vracet, čímž si ušetří zhruba 1 minutu života (ovšem nenahradí si tím těch 15 minut ztracených při nákupu). Na cestě domů překoná několik šikmých plošin a svou cestu ukončuje zaparkováním hmotného bodu na své zahradě ve tvaru obdélníku.

Nevzdělaný člověk nasedne do auta, které je zaparkované tam, kde ho včera nechal. Dojede do samoobsluhy, kde si koupí krabici Nesquika a mléko. Prohodí s krásnou prodavačkou pár slov o počasí. Zaplatí a po překonání několika kopečků se dostane domů.

Pro vzdělaného člověka je tato cesta dalším úžasným zážitkem i přes nepříjemné nedorozumění, protože mohl popřemýšlet nad tolika fyzikálními zákony a zopakovat si některé matematické počty. Pro nevzdělaného člověka je to každodenní rutina, která je nezajímavá a nudná a jejímž jediným pozitivem je, že za pultem v samoobsluze stojí pěkná slečna, po které může házet očkem a snad ji i brzy poprosit o telefonní číslo či pozvat do kina.